

076. Eerste Belgacomdictee (auteur: Rob Rondou)

Een sibillijnse hordeloop

Ingeval men niet te veel uitweidt over de teloorgegane, op enigszins laconieke wijze progressief geheten spelling van het Nederlands, kan onze taal zonder meer als kosmopolitisch worden gecatalogeerd, beïnvloed als zij sinds mensenheugenis is door een conglomeraat van culturen en expansionistische tendensen.

De etymologie is een attractieve caleidoscoop, dankzij een feeëriek boeket van Latijnse predicaten, Griekse epitheta, Franse etudes, Angelsaksische idiomen, Oost-Vlaamse bizarrerieën et cetera.

Bijdehante en goedgeïnformeerde taalgebruikers die rechttoe rechtaan pleiten voor het consequent weren van on-Nederlandse woorden, verrichten bij tijd en wijle herculesarbeid om een acceptabel synoniem te vinden voor weliswaar veelgebruikte en vaak gehoorde, maar desalniettemin apert allochtone uitdrukkingen.

Jazeker, ook wie niet behept is met een encyclopedische geest, vindt meestal soelaas: voor enthousiaste gynaecologen, malicieuze bacchanalen en geprivilegieerde mecaniciens bestaan adequate alternatieven; tegenhangers vinden voor cappuccino's, T-shirts en soufflés doet de virtuoze purist evenwel de haren te berge rijzen.

Het is nota bene zonneklaar dat dergelijke barricadegevechten niet per se geïnspireerd zijn door rationele overwegingen: zowel vondeliaanse reflecties als snobistische anglicismen kunnen spin-offs (bijproducten dus) zijn van tendentieuze vooringenomenheid.

Niet dat schrijver dezes zich er met een jantje-van-leiden van afmaakt, maar waarom überhaupt overhoopliggen met gedeletete data, als gewiste gegevens een wijd en zijd verspreid equivalent bieden?

Hoe dan ook, ons sympathieke Nederlands mag dan in onze contreien neigen tot een cocktail van interessante ingrediënten, een polyfone kakofonie, een weids labyrint of spinnenweb; het is tevens een hallucinant mozaïek te midden van zogeheten authentieke of zuivere talen.

Verwijs de thesis als zou onze taal, die al een millennium standhoudt, ten enenmale worden geliquideerd, onverwijld naar de prullenmand, en beschouw dat sadomasochistisch getinte hersenspinsel als kitscherige sciencefiction: bedenk dat onze lexicons bol staan van rijkdom, en koester onze taal als een kleinood dat een gewrocht als dit mogelijk maakt, met een konvooi van ten minste honderddrieëntwintig valkuilen.

Vrees vooral niet voor een debacle: goudenmedaillewinnaar of niet, gedenk de olympische gedachte bij de inlevering van uw pennenvrucht: het zit erop!